

kommer mig, at Kompagnichefen med Hensyn til Forpleiningen skal være Fader for sine Soldater, ligesom Familiefaderen er det for sine Børn. Naar det er Tilfældet, er jeg vis paa, at ingen Kompagnichef vil være uvibende om, hvor Magasinerne ere, og hvilke Midler han har til sin Raadighed. Derfor drister jeg mig til at tilbagevise de lærde Herrers Paastaande i den Sag, hvorom her er Tale, ligeoverfor Dplysninger, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds har givet, hvilke Dplysninger jeg som menig Soldat tør bekræfte ere ganske rigtige. Hvis de Herrer vilde gaae over og tage Deel i Feltlivet, hvad jeg meget skulde ønske, vilde de komme tilbage med en ganske anden Erfaring, og man vilde da ikke høre saamange høitvarende lærde Betragtninger, som gjælde til Wandsbeck.

C. B. Nimestad: Jeg skal ikke følge den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, i hans Betragtninger, men kun have den Ære at lykønske den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) til den glimrende Assistance, han har faaet. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at der mangler noget temmelig Bigtigt i den Beviisførelse, som er gjort gjeldende af den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand, og det er netop Beviiset for, at den Diskussion, som her er ført, skulde adskille og skade istedetfor — som jeg mener — at det vil være en Trøst for Soldaten, naar han hører, hvad her er sagt, og en Spore for dem, som have med de omhandlede Sager at gjøre, uden at det vil være til Skade for Noget.

Tscherning: Naar Soldaten læser mine Ord, haaber jeg, at han ogsaa har lært Noget deraf.

N. P. Hansen: Det Krigsstatsbeløb, som man her skal votere, antager jeg, at man indrømmer er en Krigsstatshynde af direkte Karakter, men ved Siden af den, er efter min Mening enhver Udgift, som Krigen kræver, det være sig i Penge eller Penges Værdi, ogsaa en Skattehynde, om end af en mere indirekte Natur. Jeg tager da Anledning til her at

henlede Opmærksomheden paa, hvad her idag oftere er nævnt, at Soldaten, under den nærværende Krig, maa lide mange Mangler og Savn som Følge af, at Krigen er koncentreret væsentlig paa tvende Punkter, Als og Fredericia, og at selv, om visse Fornødenheder der ere tilstede, kan der dog ogsaa være saadanne, for hvilke Priserne ere skruede i Veiret. Udskrivningen nu har draget en stor Deel af den fattigere Befolkning ind med under Krigen, og det er ofte Tilfældet, at deres Lønning ikke er tilstrækkelig til Livets Ophold, saa at Mange tye til Hjemmet og begjære en lille Understøttelse. Jeg har saaledes været Dienvidne til, at saadan Understøttelse er bleven givet af en fattig Moder eller Hustru med et Beløb af en eller to Daler, men hvad der har faaret min Følelse er, at jeg har seet, at Forsendelsen af et saadant lille Bidrag paa to Daler f. Ex. til Als eller Fredericia koster 20 β , nemlig 17 β i Porto og 3 β Convertering. Jeg skal derfor tillade mig ved denne Leilighed, hvor saa Meget er draget frem angaaende Hærens Forpleining — og jeg skal slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad), naar han erindrede om, at vi i Adressen til Hæren have Lovet at ville gjøre Alt for den, — henlede Opmærksomheden paa, om man ikke gjennem Postvæsenet kunde tilveiebringe nogen Moderation i Forsendelsesomkostningerne. Da Krigen nu trækker i Langdrag, og der altsaa hyppigt vil finde saadanne smaa Pengesendelser Sted, skal jeg altsaa tillade mig at henstille til vedkommende Minister, hvad enten det bliver den høitærede Justitsminister eller den høitærede Konseilspræsident, om det ikke var muligt at tilveiebringe en noget moderatere Porto for saadanne smaa Pengesendelser til Soldaterne i Armeen.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattes Lovudkastet (see Tillæg A. Sp. 1313 ff.), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Sagen gaaer nu til Landstinget.